

تعیین تنوع ژنتیکی گلابی با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره

مریم صفرپور شورباخلو، مسعود بهار، سید بدرالدین طباطبایی، حمید عبدالمهی

دانشگاه صنعتی اصفهان، گروه بیوتکنولوژی کشاورزی

گلابی یکی از محصولات مهم باغبانی ایران به شمار می آید که ارقام مختلف آن در اکثر مناطق کشور پراکنده اند و تا کنون هیچ گونه مطالعه ژنتیکی روی آن ها انجام نشده است. در این میان رقم معروف به سبری که از گلابی های زمستانه ایران محسوب می شود، بخاطر دارا بودن کیفیت و انبارمانی بالا، مورد توجه باغداران استان اصفهان می باشد. در این تحقیق به منظور گروه بندی ژنوتیپ های گلابی و تعیین موقعیت ژنتیکی گلابی سبری در بین ارقام خارجی و ایرانی، از ۲۸ جفت آغازگر ریزماهواره سیب، که در گلابی حفاظت شده اند، برای تکثیر ۱۱ رقم ایرانی و ۱۶ رقم خارجی گلابی استفاده گردید. از میان آن ها، ۱۹ جفت آغازگر به کار رفته از نظر تکثیر و ایجاد چند شکلی بین ارقام، مناسب تشخیص داده شدند و با توجه به آلل های به دست آمده که از ۲ تا ۹ متغیر بودند تمام ارقام گلابی مورد بررسی دیپلوئید تشخیص داده شدند. بر اساس باند های به دست آمده از این جفت آغازگرها، شجره خویشاوندی ارقام گلابی ترسیم شد. براساس دندروگرام رسم شده ارقام خارجی و ایرانی در دسته های متفاوتی قرار گرفت. رقم سبری با بیشترین نزدیکی با رقم خوج مرداب انزلی از سایر ارقام جدا شده است. نتایج به دست آمده نشان داد که ریزماهواره های می توانند به عنوان یک نشانگر مناسب در تفکیک ارقام گلابی مورد استفاده قرار گیرند.